Der Bullfrack un der Ochs

En Bullfrack uf'm Maerreblaat,
Umringt mit Wasserlilye,
Hot weiter nix zu schaffe graad
Wie Schnooge zu vertilye.

Noh kummt en Ochs an's Wasser bei
Un fangt mol aa zu saufe;
Der Bullfrack schpringt zum Wasser nei,
Hot gnaps die Zeit fer schnaufe.

So schwimmt er unner'm Wasser naus,
Un 's hot net lang genumme,
Am annre Ufer kummt er raus
Un fangt mol aa zu brumme:

"Brromm! Un hot mer gaar ke Ruh?
Brromm! Eem so verschteere?
Ich bloos mich uf so groos wie du,
Dann sollscht du vum mer heere!"

Er schtellt sich uf die hinnre Beh
Un hot fer Ochdem gschnappt;
Er bloost sich waerklich in die Heh,
Iss schtolz dart rum gedappt.

Dann werd er aa schun dick un breed,
Doch waer er bal verzwaertzelt;
Er hot die Aage wiescht verdreht,
Iss paar mol rum gebaertzelt.

Doch geht er widder frisch druf los,
Er will noch greeser waerre;
Was sin die Schmaerze doch so groos!
Mer heert en paar mol blaerre.

Noch eemol hot er nei gezwengt,
Er werd noch immer dicker,
Un blupps! Do hot er sich verschprengt;
Dart leie nau die Schticker!

Ya, so gehts viel vun unsre Leit,
So bloose sie sich uf;
Sie dreiwe's eemol doch zu weit,
Dann schnappe sie noch druf!

—JOHN BIRMELIN
(En bekannti Gschicht vum alde AESOP)